

VIGASZTALÓ

TESTVÉRI KÖRLEVÉL

**„ÉN KÉREM AZ ATYÁT, ÉS MÁS VIGASZTALÓT ÁD NÉKTEK,
HOGY VELETEK MARADJON MINDÖRÖKKÉ.”**

GRAFIKA: SIMON A.

VIGASZTALÓ 2022/3

„Ne bánkódjatok, mert az Úr előtt való öröm erőt ad nektek”

(Neh8,10b)

„Ébredésre vár a föld, szomjas a nagyvilág...

És annyi száraz év után, most élő vízre vár...

Az álomból valóság lesz...

...Istenhez jönnek az emberek.”

– éneкли Pintér Béla

Ébredésre vár a szomjas föld is, és ébredésre várnak és vágynak, akiknek emlékében még ott él a II. világháború utáni idők hitbéli megújulása, az evangélizációk, a zsúfolt templomok, a lelkes, szívből jövő éneklés, Isten dicsőítésének öröme, a szárszói és alcsúti ifjúsági táborok élménye. Az ébredési idők, élmények emlékét a már nagyon időssé vált testvéreink még őrzik. Talán egyszer majd így beszélnek el unokáiknak a Csillagponton vagy a Sófár táborokon, ifjúsági találkozók szerzett élményeiket a mai fiatalok is.

Az „ébredés” azt jelentette, hogy tömegek, sok ember fordult együtt az Úrhoz, sokaknak hozott lelki megújulást és megerősödést, megtérést a háború utáni korszak.

Ez volt az ébredés ideje, az Úr Istenhez fordulás. Újra sokan vették kezükbe a Bibliát, sokak szívében támadt éhség és szomjúság Isten Igéjének hallgatására és olvasására. Isten népe ma is sóvárogra vár új ébredésre.

Hogyan történt ez a lelki megújulás, ébredés a babiloni fogságból hazatértek, a Jeruzsálem falait és a templomot építők nemzedékében, és mit üzenhet nekünk az akkori lelki megújulás története? Az ország újjáépítéséről és Isten népének lelki megújulásáról szól Ezsdrás és Nehémiás könyve.

Ezsdrásról azt tudjuk, hogy a király megbízásából hazatért írástudó, akit Cyrus király bízott meg a templom újjáépítésével. Ezsdrás a hazájától távol, a fogságban is gyakorolta, megőrizte a hitét. Nem tudjuk, hogy került Babilonba – kicsi gyerekként, kamaszként, érett felnőttként vagy ott született? Azt tudjuk, hogy Cyrus király a fogság 50. évében engedte el a zsidókat. 50 évet töltöttek fogságban! Honnan szerezte Ezsdrás az Ige ismeretét? Ki adta neki át? Hogyan maradt meg az Isten útján hűségesen? Kik, ki vezette az Úrhoz? Ki nevelte hitben? Azt tudjuk róla, hogy nem csábították el bálványok, idegen eszmék, idegen istenek kultusza, nem alkalmazkodott a környezete elvárásához, élte az egyetlen Isten tiszteletét. Nem törte meg fogoly mivolta, nemzete összeroppanása, nem vádolta Istent népe nyomorúsága, a fogságba vitel vagy a babiloni kultúra és társadalmi hatása miatt.

Ezsdrás az Isten embere, a hűség egyik példája. Hitének, Isten iránti hűségének megélése vonzó és tiszteletre méltó emberré tette, hitelesítette az idegen környezetben is. *„Ezsdrás, írástudó volt, jártas Mózes törvényében, amelyet Izráel Istene, az Úr adott. A király pedig teljesítette minden kérését, mert vele volt Istenének, az Úrnak az ereje.” (Ezsd 7,6)*

Nehémiás a király megbecsült, kedvelt pohárnoka volt, aki kétségbeesett és szomorodott, amikor jeruzsálemi rokonai hírül vitték neki, hogy Jeruzsálem, a templommal együtt még mindig romokban áll. Ezt a bánatot látva engedte el a király és bízta meg az építés feladatával.

Az ébredés első lépcsője, hogy Isten adott, kiválasztott hozzá hűséges embereket.

A második lépcső az volt, hogy jó időt, alkalmat kaptak a Jeruzsálembé való hazatérésre és építésre. Olyan királyok kerültek trónra, akik jó indulattal és áldozatkészen segítettek az Isten népét. Cyrus és Dárius elengedi az ingyen munkaerőt, a rabszolga népet és minden segítséget megad nekik a hazatéréshez és az újjáépítésre. Ez az Úrtól rendelt, kegyelemből kapott állapot és történelmi helyzet. A szabadon engedett nép és vezetői fölismerik ebben Isten kegyelmének, megtartó szeretetének, irgalmának, gondviselésének tettét. Tetten érik a Szabadítót, a kegyelem Urát. Mi hogyan nézünk, hogyan gondolunk a velünk történt jó dolgokra?! Péter apostol a csodás halfogás után, a megajándékozottsága láttán mondja Jézus urának és borul le előtte. Leveszi a lábáról a megismert jézusi szeretet! Az ő életmegújulása, ébredése így kezdődött.

Ezsdrás precízen és hűségesen kezeli a visszakapott kincseket, a templom visszakapott kincseit. Sok megbotránkozás oka lehetett volna, ha visszaélnék a helyzetükkel,

vagy a rájuk bízott javakat nem arra fordítják, amire kapták. Az anyagi dolgokkal való bánásban is hűségesek az Úrhoz és ezért megbízhatóak a gyülekezet, a nép szemében is. Nehémiás, a hazatéréskor a király megbízása szerint helytartó lesz. Az ország vezetőjeként nem vesz fel fizetést, amíg el nem készül a templom.

Az akkori ébredés 3. lépcsője: hitelesség, tisztesség, becsület a hétköznapokban.

Ezsdrás és Nehémiás mellett kialakul egy azonos lelkiületű, azonos célokért, együtt munkálkodó csoport, kialakul egy munkatársi, együtt szolgáló csoport. A csoport tagjainak pontosan megfogalmazott feladataik vannak: ki hol javít, hol építkezik, mit tesz a törvény megismertetéséért. Közös a cél: várfal és a templom fölépítése és visszatérni az Úrhoz, az Isten törvényéhez. Helyreáll az Úrhoz tartozás vágya bennük, megszületik bennük az Úr szavára való szomjúság és éhség. Felismerik, és együtt képviselik, hogy az életnek és a megmaradásuknak egyetlen feltétele van: ha Isten velük van és ők az Úrral.

Így születik meg a bűnfelismerés, a büntudat. Együtt jönnek rá és együtt félnek: mi volt a bűnük és Isten kegyelmét miért veszíthették el. Összekeveredett a szent mag, Isten szövetséges társa, Isten népe a köztük, körülöttük élő pogányokkal és ez elfordította őket az Úrtól. Minden próféta éppen erre figyelmeztette a népet: ne alkalmazkodjon, ne toleráljon istentelen kultúrákat, vallásokat, ne éljen pogány, Isten tagadóként.

Az egyéni és közösségi megújulás, ébredés velejárója: világosan meglátni, hogy mi választott, mi választ el az Úrtól. Isten gyújt világosságot az előljárók és a nép szívében. Az ébredés, a megtérés velejárója. Egyénenként változó módon történnek a bűneseteink is. Mindenki önmaga tudja, ismeri, emlékezik a saját szavaira, indulataira, szándékaira, tetteire. Az Ige gyújt világosságot, Isten Lelke leplezi le önmagunk előtt is, mi választ el az Úrtól, aktuálisan mire mondaná az Úr: ez a test cselekedete és nem a Szent Léleké

A büntudatra való ébredést – tettek követik. Akkor, ott: szakítás a pogányokkal, szakítás a felismert bűnnel. Istenfélelemből és szeretetből kell megtenni ezt. Értékrend csere történik: az Úr szava, a Vele való kapcsolat mindennél fontosabb életkérdéssé lesz. Ezt nevezi az Újszövetség megtérésnek. Új belátásra jutás: elfordulni a semmibe, bajba, fogságba, megalázottságba, összetörtségbe vezető úttól, elfordulni, szakítani a kísértésekkel, azzal való szakítás, ami elválaszt, elfordít, távol tart a szeretet, a kegyelem Istenétől, Istentől, akinek szeretetét megismertem, akinek már látom, ismerem a szeretetét, aki az életem örömforrása lett, kincsemmé lett.

Ezsdrás és Nehémiás a segítőkkel együtt kezükbe veszik a Törvényt. A megújulást akaró nép szomjas szívvel hallgatja az Igét és az Ige magyarázatát, tanulja Isten üzenetét.

Így a büntudat sírásából, a szégyenkezésből, a kétségbeesésből, Istentől való félelemből öröm lesz, a megújultak, a fölébredtek öröme. Ez a megújulás, az ébredés, a megtérés koronája, életörömről találás az Úrban. Ezsdrás és Nehémiás örömről, örvendezésre hívja a népet. Miért? Kettős az öröm. Egy megtérő bűnös fölötti mennyei öröm van. De örül a felébredt, a megújult, az Isten szeretetét, közelségét a maga bőrén megérező ember. Maszatos és gyöngye vagy, szakadt vagy de a mi Atyánk átölelt, megszabadított, megmentett, szeretetébe vont, gyermeke vagy! És ettől tényleg más a világ: „Az Úr előtt való öröm erőt ad neked” – mosolygást, békességet, vigasztalást és reménységet. „Juttassatok a jó falatokból, a veletek történt jóból, akiknek nincs” – mondja Nehémiás.

Ez pedig a misszió, ezt tették az apostolok: szavakkal és léttel osztották a jó hírt, az evangéliumot. Így lett ébredés, megtérés, sokak öröme, Krisztusra találása, az egyház születése és megújulása. A Szent Lélek együtt munkálkodott velük és igazolta őket.

„Ébredésre vár a föld, szomjas a nagyvilág. – Istenhez jönnek majd az emberek, annyi száraz év után.” Adja Isten, hogy így legyen! Ezért: „Jöjj Izrael, (jöjj magyar nép) ne félj, bízzál Istenedben, mert Ő téged vár. Nem mond le rólad, visszafogad téged és karjába zár.” Ámen.

Vassné Baki Ilona
lelkipásztor

„Ne térj el attól se jobbra, se balra, hogy boldogulj mindenütt, amerre csak jársz.”

Józsue könyvének első fejezetéből a 7. vers volt a vezérfonalunk a Parakletos nyári családi és ifjúsági konferencián. Idén is Balatonszárszón voltunk, az SDG Konferencia-hotelben. Ezen a nyáron is csatlakoztak hozzánk új testvérek, új családok az ország különböző részeiből.

A reggelek imaközösséggel kezdődtek, egy-egy testvér hozta az ígét. A dicsőítést tanítás követte. Délelőttöknél, a korábbi években elkezdett, *Johannes Reimer: A Lélek kegyelmi ajándékai a gyülekezet életében* című könyvét tanulmányoztuk tovább.

Első délelőtti a **pásztorság ajándéka** volt a téma. Pásztor úgy lesz valaki, hogy Isten Lelke elhívja őt erre. A jó pásztor együtt él a rábízottakkal, legelteti őket, megkeresi, aki elveszett. Észreveszi az ajándékaikat, megőrzi őket a tévtanításoktól, és felkészíti őket a szolgálatra. Vannak rossz pásztorok is, rájuk a hanyag vezetés, a féltékenykedés jellemző

és a nyájuk nagyon rossz lelki állapotban van. Az alkalom végén a pásztorokért imádkoztunk és megáldottuk őket.

Az **adakozás ajándékát** a macedoniai gyülekezet példáján vizsgáltuk. Az tud helyesen adni, aki előbb önmagát adta oda Krisztusnak. Szegénységük nem volt kifogás, keresték az adakozás lehetőségeit. Az adakozás szeretetünk bizonyítéka. Isten a hajlandóságunkat vizsgálja. Isten az adakozásunkkal összefüggésében gondoskodik a szükségieinkről. Akadálya lehet az adakozásnak a kapzsiságunk, valamint ha a szükségieinket összekeverjük az igényeinkkel.

A **vezetés ajándéka** nem pozíciót jelent, hanem valóban ajándékot. Hallottunk Mózesről, Deborahról, Eszterről. A jó vezető istenfélő, tud vezetett is lenni, elfogadja a tanácsot, ragaszkodik az igazsághoz. Fontos feladata, hogy a nép előtt Istent képviseli, Isten előtt pedig a népet.

A **vendégszeretet** minden nép kultúrájához hozzátartozik, de akkor válik kegyelmi ajándékká, amikor újjászületett hívőként gyakoroljuk. Nem csak azokat fogadjuk szeretettel, akik családtagjaink, testvéreink, barátaink, a vendégszeretetet az idegenek felé is gyakorolni kell, amikor Isten arra indít. Ez nem könnyű. Befogadni egy ismeretlent az otthonunkba rövidebb-hosszabb ideig nem megy másként, csak az Úrtól kapott szeretettel és készséggel a szívünkben. A vendégfogadást mindig Isten áldása kíséri. Megáldotta Isten Ábrahámot, Ráhabot, miután idegeneket fogadtak be, vendégeltek meg.

A **csodatételek ajándéka** is megjelenhet a gyülekezet életében. Számomra érthetőbbé tette a csoda megértését az a definíció, mely szerint a csoda – gyógyulás esetén például – a teremtett világ még bűneset előtti jó rendjének helyreállítása ebben a földi világban.

A kiscsoportokban még mélyebben és őszintébben beszélgettünk ezekről az ajándékokról, a magunk és a gyülekezeteink életére vonatkozóan is. Imádkoztunk egymásért, osztoztunk az örömeinkben, de a bánatban is. Személyesen is új békességet kaptam a testvérek imádságain keresztül.

Estéknél **Józsue könyvét** tanulmányoztuk. Az előző évek táboraiban Mózes könyveit olvastuk, a zsidó nép történetét közösségeinkre vonatkoztattuk elsősorban. De Józsuehoz érve személyesebbé vált az üzenet; ahogy Józsuehoz is közvetlenül szólt az Úr, úgy ezen a héten inkább azt élhettük át, ahogyan Isten egyenként szólít meg bennünket.

Bátorított az Úr, hogy egyre inkább magamnak kell helyt állni, nem lehet örökké egy személy tanítványának maradni, az Úr szolgájává kell válni. Ebben a minőségben az Urat

kell képviselni egyedül is, mert gyülekezeti közösségben könnyebb bátornak és erősnek lenni. De Isten személy szerint engem akar megerősíteni és bátorrá tenni. Ez az üzenet elmélyült bennem ezen a héten.

De volt még egy nagyon mély értelmet nyert mondat, amivel hozzám szólt Isten: „*Veled leszek.*” (Józs1,5) A tanításban elhangzott, hogy Isten jelenlétének két fajtáját különböztethetjük meg. Az egyik az esszenciális jelenlét: Isten mindenhol jelen van a világban. A másik ennél sokkal fontosabb: a szövetségi jelenlét. Isten nem „valahol, mindenhol” van, hanem velem, személyesen velem. Ez azonban csak hit által élhető meg. Ez egy kiválasztó, megszentelő jelenlét. Ebben lehet átfórmálódni, megszentelődni. De Istennek ez a jelenléte segít abban, is hogy az erőmön felül lévő utat megtegyem. Ahogyan Józsuéának a honfoglalás erőn felül való esemény volt, az Úr által kijelölt határokig kellett elfoglalni a földet, úgy nekem is el kell menni addig, ameddig az Úr mutatja vagy megígérte. Én magam akadályozhatom csak meg, hogy Isten ígéretei megvalósulnak-e az életemben, mert amíg Isten jelenlétében maradok, az Úr ereje velem marad.

Hiszem, hogy mindannyian áldásokkal jöttünk haza, átélve a testvéri szeretetben az Úr szeretetét.

Rózsahegy Emőke

Kedves testvérek!

Nagy hálaadás van a szívünkben, hogy részt vehettünk a nyári Parakletos táborban. Ez a lehetőség egy nagyon nagy ajándék volt az egész családuknak számára. Ha megkérdeznék, hogy a tábor melyik része tetszett a legjobban egy rövid szóval tudnánk összefoglalni: M I N D E N! Igen, a reggeli áhítatok, a testvéri közösség, az előadások, a dicsőítő alkalmak, a gyermek foglalkozások, a személyes beszélgetések, a sok finom étel, a pihenés, a séták, a testvéri beszélgetések, a közös és egyéni ima alkalmak, az őszinte csoportos beszélgetések, az egész programnak a jó megszervezése, a szép környezet, a Balaton kedves és illatos fuvallata és még sorolhatnánk. Nagyon szépen köszönjük a Hatvani Református közösségnek, és a szervezőknek, hogy meghívtak és lehetővé tették számunkra ezt a táborozást! Nagyon nagy szeretettel gondolunk mindnyájatokra, akikkel megismerkedhettünk a tábor ideje alatt. Az Úr Jézus áldjon meg benneteket! Sok szeretettel:

**Ottó, Katika és négy gyermekünk,
Versegről**

Amikor cselekszik az Isten...

Csodákat élünk át. Az elmúlt hetekben velünk is megtörtént újra, hogy maga Isten cselekedett.

Minden évben embert próbáló időszak a szüret. Egybeszakadnak a napok, a napalok és az éjszakák. Édesapám egy nagy pincészet vezetője volt. Kiskoromtól kezdve tudtam, hogy a szüret idején, szeptembertől november közepéig szinte nem is találkozhatunk. Édesanyám a pincészet adminisztrációs vezetőjeként dolgozott, ő is csak éjjel volt otthon néhány órát. A testvéremre és rám vagy a nagyszülők, vagy valaki más vigyázott. A mi gyerekeink is megtanulták, hogy szüret idején apával csak a szőlőben, vagy vasárnap az Istentiszteleten találkozhatunk. Tudtuk és tudjuk, hogy az Úr áll őrt értünk „...amikor mi nem látjuk egymást.” (1Móz 31,49) Ez volt és ma is ez, az egyedüli biztonsága mindannyiunknak. Az idei aszályos nyár az egész országot, így bennünket is próbára tett. Heteken át imádkoztunk esőért, és heteken át semmi nem esett. Aztán körülöttünk mindenütt voltak frissítő záporok, de a mi földjeink szárazak maradtak. Tovább imádkoztunk, és hálát adtunk a férjemmel mások megöntözött területeiért. Isten megtanított együtt örülni másokkal, miközben mi nem könnyebbülhettünk meg. A férjem öntöztette a legnagyobb veszélyben lévő területeket, a fiatal ültetvényeket, és nem egyszer tábláról táblára járva sírva imádkoztam, hogy az Úr végre cselekedjen. És ahogyan csak Ő tud, úgy cselekedett, amikor eljött az idő. Megjöttek az esős napok nálunk is, és most azt látjuk, hogy több termés van azokon a területeken, ahol a tőkékért aggódtunk, mint az erősnek látszó ültetvényeken. Hálásak vagyunk azért, hogy a munkatársaink is látják a cselekvő Isten hatalmát!

A második csoda még nem teljesedett be, arra ígéretet kaptunk az Úrtól. Azok, akik termelő munkát végeznek tudják, hogy a megtermelt javakat értékesíteni is kell. A szőlővel is így van ez. Minden évben nagy kérdés, hogy tudjuk-e értékesíteni a szőlőtermést, és minden évben kihívás, hogy mennyiért. Évek óta tény, hogy egyetlen gombóc fagyí áráért (400-500 Ft) kb. 4 kg szőlőt kell adni. Nem kesergünk, de tudjuk, mennyire méltatlan ez. Most azonban az volt a hír, hogy egyáltalán nem vesznek meg a pincészetek kék szőlőt, kékfrankost, cabernet savignont, amiből nagy területeink vannak. Mi lesz? Egy délelőtt imádkoztunk a férjemmel, hogy Isten nyisson ajtót nekünk, és nyitott. Ahogyan írtam, ígéretünk van, hogy egy pincészet megveszi ezeket a fajtákat. Ezzel a bizonyosságtétellel megerősítem, hogy hiszek az Úr ígéretének, miközben ma kaptunk egy hírt, hogy bizonytalanná vált az átvétel, a szőlőár és a kifizetése is bizonytalan. Azt az embert, aki ígéretet tett, Isten adta nekünk!

Minden jó, amikor Isten cselekszik, mint a teremtés napjaiban. Amikor Isten cselekszik, akkor szétválnak a háborgó tenger hullámai és száraz lábbal megy át az Ő népe.

Amikor Isten cselekszik, megnyílik az ég, leszáll a Lélek és hang hallatszik: „Ez az én szeretett Fiam, Őt hallgassátok!” (Mt 17,5)

Isten nem csak a szőlőben, a szüretben, de az irodában, az orvosi rendelőben, a nyugdíjsházban, a bibliaórán, a gyülekezeti teremben, a kórházi ágyon és mindenütt, mindenkor cselekszik! Most is lát, hall, és legfőképpen szeret! Add oda a kezébe mindazt, amit hiánynak érzel, és engedd, hogy Ő a legjobbat tegye meg veled!

Magyarné Balogh Erzsébet

Történetek

Margó néni

A fiatalos özvegyasszony gyászában először látogatta meg istentiszteletünket. Erdélyből származott, édesapja egykor lekipásztorként szolgált.

Megjelenésekor Nikodémusról szólt az igehirdetés. Az újjászületés üzenete nagyon megérintette az érdeklődő hölgyet, ezért egy beszélgetésre hátra is maradt a gyülekezeti teremben. Még azon a napon át is adta életét Jézusnak.

Beszélggettünk arról is, hogy minden keresztyén valamilyen szolgálatot végez Jézusnak. Erre ő is kész volt. Bízattuk, hogy figyeljen az Úr hangjára, majd mindent meg fog érteni. Ő azonban már előre megmondta, hogy bármiben részt vesz, de az öregeket nem szereti.

Ezek után könnyen kitalálhatjuk, hogy milyen szolgálatot bízott rá az Úr. Hát persze, hogy a csányi idősek otthonában találta meg lelki szolgálatát. Évtizedeken át havonta nagy hűséggel kijárt közéljük. Igét hirdetett, járta a betegszobákat, ajándékokat vitt és minden alkalom után beszámolót írt munkájáról. Ez éltette addig, amíg aztán őt is haza nem vitte az Úr.

Aki elszánta magát a halálra

A főorvos úrnál ökölnyi rossz indulatú tumort diagnosztizáltak. Tudta, hogy rövid idő múlva meg fog halni. Mindenre fel akart készülni. Miután semmi reménysége nem volt a túlélésre, de tiszta háttér-országot kívánt maga mögött hátrahagyni, ezért nagyon felpörgette az életét:

Felretett pénze felől rendelkezett, hogy ki mit fog kapni halála után. Az udvaron egy hónapra való tűzifát hasogatott fel, hogy ne kelljen feleségének és gyermekeinek ezt a nehéz munkát végezni, ha már ő nem lesz. Végül még a kandalló alá is befeküdt, hogy

kikormolja a kéményt. Úgy gondolta: nincs mit veszítsen, amíg itt van, addig is hasznosá teszi magát szerettei számára.

A műtét előtt kérte, hogy imádkozzunk. El is mentünk a kórházba és könyörögtünk érte feleségemmel. Isten csodát tett. Nem mondhatjuk, hogy hitünk miatt, de azt sem, hogy véletlen műve volt az, ami ezután vele történt. Egyszerűen: Isten irgalmas volt hozzá! Meggyógyult, s teljesen egészséges most is, évekkal a műtét után.

Néhány éve feleségével még Izraelbe is el tudtuk vinni zarándoklatra. Ő azt mondja: a műtét óta számítja új életét, újjászületett.

Az Élet könyve

Valamelyik evangélizációnkon egy férfi mellé telepedtem le beszélgetni. Az illető új ember volt, aki még soha nem járt közösségünkben. Faggattam, hogy van-e valamilyen egyházi kapcsolata. – Elmondta, hogy nem tud igazán hinni, mert vele csak rossz dolgot tett eddig Isten: korán meghalt édesanyja, feleségét pedig autóbalesetben veszítette el néhány éve.

Aztán váratlanul egy személyes történet kezdett el mesélni: Az egyik éjszaka furcsa élményben volt része. Nem tudja megmondani, hogy azon az estén álmodott, vagy a betegsége miatt állt meg a szíve. Mindenesetre egy sötét lépcsőn ment lefelé, majd valamilyen rideg és „vakablakos” folyosón haladt keresztül, ahol leprás emberek is voltak. A lépcső aljára érve valaki odavetette neki, hogy majd a *nagy könyv* mondja meg mi lesz az ő életével!

A folyosó végén egy titokzatos ajtóhoz érkezett. Ott egy fehér ruhás személy fogadta, akinek kezében egy nyitott könyv volt, majd ezt a kérdést hallotta tőle: „Kérlek, mondd meg a neved!” Az idegen lapozott, de nem találta meg emberünk nevét. Háromszor is megkérdezte ugyanazt: „Mondd meg a neved!” De bizony hiába volt minden keresgélés, a neve hiányzott a könyvből.

Ezt követően az idegen indulatosan elküldte megrettent barátunkat színe elől. Ekkor ő felébredt, s az óta sem érti a történetet, hiába mondta el eddig bárkinek is...

Egyből éreztem, hogy ez az elbeszélés erősen eltér a Moody-féle halál közeli „alagutas” történetektől. Mégis az döbbenett meg igazán, hogy egy vallásos faluban még eddig senki sem akadt, aki értelmezte volna a különös jelenetet emberünknek.

A bácsinak elkezdtem beszélni az Élet könyvéről. A Jelenések könyve (20,15) elmondja, ha valakinek a nevét nem találják abban, akkor nem juthat be Isten országába. Aztán könyörögtem érte, és meghívtam istentiszteletünkre is. Nagyon sajnálom, hogy csak egyszer jött el. Sajnos még nem érett meg a szíve az új életre.

Sírtak a presbiterek

Az idén történt az egyik presbiteri ülésünkön. A 130 éves gyülekezetünk hálaadó ünnepségét készítettük elő, majd imaközöséget tartottunk. Ilyenkor rövid imádságok szoktak elhangozni, hiszen sietni szoktunk a hamarosan kezdődő istentiszteletre.

Döbbenetünkre több presbiterünk is sírni kezdett. Sajátos zokogás és hálakönnyek voltak ezek. Megköszönték, hogy szórványközösségükben is lehet kistemplomuk, illetve olyan hely, ahol összejöhetnek imádkozni és Igét hallgatni.

Nem akarom elfelejteni ezeket a könnyeket. Legyenek azok nagyító lencsévé számunkra is: lássuk meg Isten szeretetét ott is, ahol könnyen megszokottá válnak Isten ajándékai!

*Hatvan, 2022 szeptembere
Dr. Tatai István*

A párttitkár és Jézus

Édesanyám mesélte el a következő történetet. Amikor még a második legidősebb testvérem, Péter kisfiú volt, egyszer a párttitkár ott volt nálunk. Édesapám orvos volt, ezért volt ez az illusztris látogatás. Már beszélgettek egy ideje, és a kis Péter ott játszott előttük.

– Kit szeretsz jobban? – kérdezte tőle a párttitkár. – Apukádat vagy anyukádat?

– Először az Úr Jézust – hangzott a kicsi fiú szájából a válasz -, utána pedig őket egyformán.

–Hogy? Mint? – hebegett a párttitkár, most már édesanyámhoz intézve a kérdését. Édesanyám pedig mélyen a szemébe nézett, és érthetően, lassan, hangosan mondta: „Az Úr Jézust először, utána pedig minket egyformán.”

A párttitkár zavarba jött. Rövid búcsúzkodás következett, majd sietve távozott.

Ez volt hát az én Édesanyám, és az ő kis nevelése, az én Péter bátyám. Mindenekelőtt azonban a dicsőséges Úr Jézus, Aki újra és újra megdicsőül nemcsak az Ő népe közt, hanem a világban is!

Komoróczy István

Gondolatszilánkok

Isten nem azért adta a szabadságot az embernek, hogy a rosszat tegye, hanem hogy a jót örömmel, önként, szabad akaratból, szívből tegye.

Neveld rá magad arra, hogy megszerezd a jó dolgokat.

Komoróczy István

HÍREINK

Őszi hitmélyítő konferencia időpontja Mátraházán: 2022. szeptember 26-30.

A konferencia témája: Hűség

Vezeti: Prókai Árpád boldvai lelkipásztor

A konferencia díja: 37 960 Ft, mely tartalmazza az IFA-t, a karkedvezmény megszünt. Árváltozás lehetséges, erre vonatkozóan pontos információt szeptember folyamán kapunk.

Az alkalom hétfőn délutántól, péntek délig tart. A szobák regisztrálás után, 14.⁰⁰ órától foglalhatók el. A közös alkalom 16.⁰⁰ órakor kezdődik. Az első közös étkezés a vacsora, a hét pénteken ebéddel zárul.

Fizetés a helyszínen. Törölközőt hozni kell, ágyneműt nem.

Jelentkezési határidő: 2022.09.20.

Jelentkezés írásban Gazdag Tiborné Zsuzsánál a következő elérhetőségek egyikén:

E-mail: gazdagne@indamail.hu

Postacím: Gazdag Tiborné 1091 Budapest, Üllői út 11-13. 4./9.

Telefon: +36 30 505-9998

A levélben írjuk meg nevünket, (asszonyoknál a keresztnévet is) címünket, születési időnket, telefonszámunkat, és e-mail címünket.

Kérjük, közöljék, ha diétás étkezést, vagy hétfőn ebédet is kérnek.

Aki üdülési csekkel fizet, előre jelezze a jelentkezéskor!

*

Kálvin téri alkalmainkat a személyes részvétellel tartjuk!
Szeretettel hívunk és várunk minden érdeklődőt a hónap első hétfőjén 10-12 óra között a Budapest Kálvin téri Egyházközség gyülekezeti termébe.

Az alkalmat Dr. Vass Dezsőné lelkipásztor tartja.
Elérhetősége: dr. Vassné Baki Ilona +36 30 680-7972

*

A Parakletos Alapítvány lelkipásztori közössége folytatva lelki előljáróinak példáját, rendszeressé tette a havonta tartott lelki közösség, imaalkalom gyakorlását. Minden kedden 17.³⁰-18.³⁰ óra között az online térben várjuk azokat a lelkipásztorokat, akik fontosnak tartják, hogy gyülekezeti szolgálatuk megújulásához, megerősítéséhez Isten Szentlelkének segítségét kérjék.

Aki szeretne csatlakozni az alkalomhoz, jelezze Magyaráné Balogh Erzsébetnek a +36 30 567-6345-ös telefonszámon vagy a mbaloghe@gmail.com e-mail címen, és elküldi a csatlakozáshoz szükséges linket.

„Az Isten lélek: és akik őt imádják, szükség, hogy lélekben és igazságban imádják.” Jn 4,24

VIGASZTALÓ

A Parakletos Alapítvány testvéri körlevele.

Kiadványunkat adományokból tartjuk fenn.

Ingyenesen megküldjük mindazoknak, akik kérik.

Az Alapítvány címe: 2336 Dunavarsány, Határ út 70.

Adószám: 19045229-1-13 • Számlaszám: 11732071-20025524

E-mail: tothzoltan2840@gmail.com

A Vigasztaló számára írt bizonyágtételeket az alábbi címre kérjük:

Rózsahegyi Emőke, 1164 Budapest, Bóbitás út 19.

E-mail: emoke@benedetti.hu

A Szerkesztőbizottság tagjai: Magyaráné Balogh Erzsébet,

Rózsahegyi Emőke és Dr. Tatai István (drtatai.istvan@gmail.com)

Honlap: www.parakletosalapitvany.hu

Következő lapzárta: **2022. október 30.**